

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Misericors Dei seueritas in Barone Stourton, n. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

omnium salute ad Deum prece, laqueum à carnifice porrectum osculatus, collo induit, & confestim scalis deiectus est. Nondum efflauerat animam quando illum Carnifex fune præciso lapsum humi excepit, calentiq̄ ac spiranti pectus dissecut, quo tempore Pater manum fronti veluti se signaturus admouit. Corpus discerptum quaternis infixum palis ad ferum dei in loco supplicij pependit; tum vnà cum trium reliquorum corporibus tumulatum est: Caput summo præfixum patibulo triumphum clausit quo *Cornelius* carnis sarcinam vt pridem optauerat exuens, lætus ad Cælestes sedes euolauit. De quo capite narratur lucis radio cinctum fulsisse; Tum populi studio, gubernatorisq̄ auctoritate, eò quod (quemadmodum in similibus supplicis experti erant alias) grauissimæ procellæ segetibus incubuisent, sublatum in Catholicorum potestatem deuenisse.

XI. Illud verò hoc loco non est præmittendum quod viuente adhuc *Cornelio* accidit ad Dei misericordem seueritatem commendandam dignum memoriâ. Baro de *Stourton* (cuius Viduam deinde duxit *Arondelius*) animo Catholicam, externo cultu deformatam Religionem sectabatur, sacrorum Cælestium vsum fructum facultatum conseruationi postponens. Nè verò illum mors hoc graui in neglectu imparatum abriperet, duos domi alebat Sacerdotes; caueratq̄ nè vterque vno die, vnaue nocte vnquam abesset; at aliter quàm cautum fuerat, Dei occulto iudicio, accidit quando illum extrema oppressit agritudo: Nam utroque absente, nulla etiam cuiusquam diligentia Sacerdos alter reperiri potuit. Vocatis itaque vxore & œconomo, expositoq̄ multis cum lachrymis dolore quo vehementer agebatur, quodcum maximè vellet ritus Catholicos moriens vlturpare, tam magno fraudaretur dono; agnitæ simulatæ Religionis grauissima culpa, & eorum præterea quæ abeuntem è vita grauabant veniam à Deo humillimis votis precatus, moritur. Res deferitur ad *Cornelium*: Rogatus an liceret pro hoc mortuo orare? *Prorsus*, inquit, & licet, & necesse est. Postero inde die sacris operanti, & defunctos memoria repetenti, sistit se ad latus Euangelij is qui recenter obierat, consueta vestitus toga: Rogat Patrem vt misereatur; vri enim se purgantibus flammis; apertaq̄ veste, ostendit ambustum latus; petit etiam astantibus commendari: *Cornelius*, vultu in eam partem conuerso, tam diu hæsit orans, vt à ministrante monitus, finem non faceret. Peracto verò sacrificio astantes hortatur vti pro anima Baronis de *Stourton* defuncti perseverarent orare; torrer enim Purgatorij ignibus, & viuorum subsidia flagitare. Quidam narrant inter viuorum commemorationem defunctum se stitisse primùm, alij etiam ministro visum esse: Vt verò hæc se habuerint, res omnium sermone celebrata est, atque in hunc vltique diem ab vtriusque familia & *Stourtoniorum* & *Arondeliorum* hæredibus certissimè traditur. Ne vero *Cornelij* hæc sententia, aut narratio tota improbanda cuiquam videatur, eiusdem generis aliud adnectam, quod in notis *Gerardi* nostri reperio non multis post annis accidisse. Addide-

Misericors
Dei seueritas
in Baro-
ne de Stour-
ton.

trouit
Stourton
Arondelius
Stourton
Arondelius
Stourton
Arondelius

1594.

rat *Gerardus* Ecclesiæ nobilem quendam in Comitatu Staffordiensi: Hic parem sibi familiaremque decumbentem inuifens, suadet vt salute corporis prope iam desperatâ, sempiternæ animæ saluti tempestiuè prouideat: Annuit æger, & quoniam sciebat aditum in Ecclesiæ gremium primum fieri per Confessionis Sacramentum, quæri sibi Sacerdotem legitimum vehementer postulat; Interim dum quæritur Sacerdos, ingrauescit ægritudo: Inter mortis angustias anhelat æger ad animæ medicinam; rogat frequenter an promissus ab amico medicus aduenisset: At dum quæritur, moritur: Relictâ à morte vidua, dum nocte se componit ad quietem, videt per cubile errans lumen, modò in aëre vagum, modò intra lecti cortinas fixum: Continuato per plures noctes spectro territa, aduocatum nobilem illum qui marito auctor fuerat vt Catholicè moretetur, precatur vti doctos conlulat quidnam rei lumen istud portendere existiment. Respondetur primò, ipsam hoc lumine ad Catholicæ fidei lumen inuitari: Non abnuuit: Reddita Catholicis, Sacerdotem eo in cubiculo sacris operari voluit, quòd à spectro libera esset: Non liberatur: Sacerdotes inde plures consulti referunt, vero simile esse, Sacramenti votum cum sincera in morte ad Deum conuersione profuisse marito; animam iuuandam esse precibus: curandumque vt triginta diebus continuis Sacrosancto Missæ Sacrificio pro illa oblato propitius reddatur Deus. Noctè quæ trigessimam oblationem est subsecuta, non vnum solum, sed tria apparent lumina, duo quasi sustinentia tertium; quæ cum intra cortinas aliquamdiu fixa stetissent, ascendendo euanuerunt; Neque deinde cuiquam sunt visa: Non immerito verò sperasse videtur mulier solatium quietemque quam ipsa ex hac postrema apparitione consecuta est, tanto ampliorem marito tributam, quanto sunt maiora, quæ defunctos, quàm quæ viuos comitantur gaudia.

XII. *Cornelius* itaque in ea Insulæ Regione quæ solem occiduum spectat, pietatis, & constantiæ radios viuens morientique diffudit: *Robertus Southwellus* & *Henricus VV alpus* Meridiem, & Septentrionem (anni sequentis exordio) virtutis & roboris pari honore condecorarunt, ille Londini, hic Eboraci, inuictorum orientis Ecclesiæ Martyrum æmuli, & eo quo ardebant animo fidei propagandæ causâ asperrima quæque subeundi, & gloriâ quam Sancto sine consecuti sunt immortalis. *Richardus Southwellus* inter Septentrionales populos, quos Norfolcienses vocant, ad oppidum Sanctæ fidei, Nordouico non plus ter mille passibus distans, vir nobilis & copiosus, filium tertio genitum habuit *Robertum*. Hunc absente aliquanto diutius nutrice, relictum in cunis, quoniam erat perbellus, abstulit vaga mulier, suumque deposuit. Sed non diu latuit furtum; ad non longè positam domum mendicans deprehenditur; fatetur lucri causa id fecisse; puer restituitur. Id in præcipuis beneficiis habuit deinde *Robertus*, Dei in se beneficentiam frequenter multoque cum grati animi sensu commemorans. " Quid enim? aiebat, si apud vagam mansissem? quàm abiectè? quàm sine vlla Dei cognitione, aut reuerentia?

Quanta

Roberti
Southwelli
natales, e-
ducatio, in-
gressus in
in Societat,